

ПАРИСКА КОНВЕНЦИЈА ЗА ЗАШТИТА НА ИНДУСТРИСКАТА СОПСТВЕНОСТ ОД 20 МАРТ 1883 ГОДИНА

ревидирана во Брисел на 14 декември 1900 година, во Вашиштон на 2 јуни 1911 година, во Хаг на 6 ноември 1925 година, во Лондон на 2 јуни 1934 година, во Лисабон на 31 октомври 1958 година во Стокхолм 14 јули 1967

Објавен во “Службен весник на РМ.” бр. 5/74

Член 1

1) Земјите врз кои се применува оваа конвенција сочинуваат Унија за заштита на индустриската сопственост.

2) Заштитата на индустриска сопственост има за предмет патенти, модели за искористување, индустриски мостри или модели, фабрички или трговски жигови, услужни жигови, трговско име и ознаки или имиња на потеклото, како и отстранување на нелојалната конкуренција.

3) Индустриската сопственост се подразбира во најширокото значење и се однесува не само на индустријата и трговија во вистинска смисла на тој збор, туку и врз гранката на земјоделски и екстрактивни индустрии и врз сите фабрикувани или природни производи на пример: вина, цераалии, листови на тутун, овошје, добиток, руди, минерални води, пиво, цвекиња, брашно.

4) За патенти се подразбираат разни видови индустриски патенти примени од законодавството на земјите на Унијата како патенти на увоз, патенти за усовршување, дополнителни патенти и сертификати, итн.

Член 2

1) Припадниците на секоја од земјите на Унијата ќе уживаат со другите земји на Унијата, доколку е во прашање заштита на индустриска сопственост, користи што соодветните закони сега им ги даваат на своите државјани или ќе ги дадат дополнително, но со тоа да не се навредуваат правата особено предвидени со оваа конвенција. Спрема тоа, тие ќе имаат иста заштита како и овие и исто законско средство против секоја повреда сторена на нивните права, со тоа да се исполнат условите и формалностите што се бараат и од своите државјани.

2) Меѓутоа, никаков услов на домицилот или на претпријатие во земјата во која се бара заштита не може да се бара од припадник на Унијата, за да се ужива некое од правата на индустриска сопственост.

3) Изречно се изземаат одредбите на законодавството на секоја земја од земјите на Унијата, што се однесуваат на судската и административната постапка и на надлежноста, како и на изборот на домицилот или назначувањето на застапник, ако би се барале со законите за индустриска сопственост.

Член 3

Со припадниците на земјите на Унијата се изедначуваат припадниците на земјите што не и припаѓаат на Унијата, а што престојуваат или имаат фактични и сериозни индустриски или трговски претпријатија на територијата на една од земјите на Унијата.

Член 4

A-1) Тој што ќе поднесе исправно пријава на патент, модел за искористување, индустриска мостра или модел, фабрички или трговски жиг во една од земјите на Унијата, или неговиот примател на права, при поднесувањето на соодветната пријава во други земји ќе ужива право на првенство за време на долу определените рокови.

2) Се признава дека правото на првенство е засновано со поднесување на секоја пријава што се смета за уредна според националното законодавство на секоја земја на Унијата или според

двестраните или повеќестраните договори склучени помеѓу земјите на Унијата.

3) Како уредна национална пријава треба да се подразбира секоја пријава од која може да се установи датумот на поднесувањето во соодветната земја, каква и да била подоцнежната судбина на оваа пријава.

Б-1) Според тоа, дополнително поднесената молба во една друга земја на Унијата пред истекот на овие рокови, не ја губи својата правна вредност со дејствијата вршени во меѓувреме, а особено со поднесување друга пријава, со објавување пронајдок или со негово искористување, со продажба на примероци на мостри или модели, или со употреба на жиг, а со овие дејствија трети лица не можат да засноваат никакви права ниту владенија. Правата на трети лица стекнати пред деног на поднесувањето на првата пријава што служи како основа за правото на првенство се обезбедуваат со внатрешното законодавство на секоја земја на Унијата.

В-1) Гореезначените рокови на правото на првенство изнесуваат 12 месеци за патенти и модели за искористувње а шест месеци за индустриски мостри и модели, како и за фабрички и за трговски жигови.

2) Овие рокови започнуваат да течат од датумот на поднесувањето на првата пријава во една земја на Унијата. Денот на поднесувањето на пријавата не се смета во рок.

3) Ако последниот ден на рокот е еден законито празничен ден или ден кога Управата не е отворена за примање пријави во земјата во која се бара заштита рокот ќе се продолжи до првиот нареден ден.

4) Како прва пријава, од чиј ден на поднесувањето започнува да тече рокот на правото на првенство, ќе се смета и подоцнежна пријава што се однесува на истиот предмет како некоја поранешна прва пријава во смисла на горниот став 2, поднесена во истата земја на Унијата, под услов на денот на поднесувањето на подоцнежната пријава поранешната пријава да била повлечена, напуштена или одбиена, а да не и била на увид на јавноста да не се засновани со неа некои права, како и веќе да не послужила како основа за барање право на првенство. Во тој случај поранешната пријава не ќе може да послужи како основа за барање на правото за првенство.

Г-1) Тој што би сакал да се користи со правото на првенство на порано поднесената пријава, е должен да поднесе изјава со означување на датумот и земјата на таа пријава. Секоја земја ќе определи До кога најдоцна мора да се поднесе оваа изјава.

2) Овие наводи ќе бидат означени во публикациите, што ги издава надлежната администрација, а особено врз патентите и соодветните описи.

3) Земјите на Унијата ќе можат да бараат од оној што поднесува изјава за правото на првенство да приложи препис од пријавата (опис, нацрт, итн.), што е поднесена порано. Преписот, потврден од администрацијата што ја примила таа пријава дека му е верен на оригиналот, ќе биде ослободен од друга потврда и ќе може, во секој случај, да биде поднесен, ослободен од такса, во кое и да е време во рок од три месеци, сметајќи од поднесувањето на подоцнежната пријава. Ќе може да се бара и да му се приложи уверение за датумот на

поднесувањето на пријавата, издадена од оваа администрација, како и превод.

4) Други формалности не можат да се бараат за изјавата на правото на првенство за времето на поднесувањето на пријавата. Секоја земја на Унијата ќе ги определи последиците од неисполнувањето на формалностите предвидени во овој член, со тоа што тие последици да не можат дадат натаму од губењето на правото на првенство.

5) Дополнително може да се бараат и други докази.

Оној што е повикува на правото на првенство на некоја поранешна пријава е должен да го наведе бројот на оваа пријава. Овој навод ќе се објави под условите предвидени со горниот став 2.

E-1) Кога некоја индустриска мостра или модел би бил пријавен во некоја земја со право на првенство, врз основа на пријавата на моделот за искористување, рокот на првенство ќе биде оној што е утврден за индустриските мостри или модели.

2) Освен тоа, е дозволено во една земја да се пријави модел за искористување со право на првенство врз основа на поднесената пријава на патентот и обратно.

Ж-1) Ниедна земја на Унијата не може да го одбие правото на првенство или пријавата на патент заради тоа што пријавителот бара повеќекратни права на првенство, дури и од различни земји, или за тоа што некоја пријава со која се бара едно или повеќе права на првенство содржи еден или повеќе елементи што не биле опфатени со пријавата или пријавите чие право на првенство се бара, под услов, во двата случаја, да постои единство на пронајдокот во смисла на законот од таа земја.

Во однос на елементите што не се опфатени со пријавата или пријавите чие право на првенство се бара со поднесувањето на подоцнежната пријава се засновува право на првенство под редовни услови.

3-1) Ако со испитување се покаже дека патентната пријава е комплексна, подносителот на пријавата може да ја подели на извесен број одделни пријави задржувајќи го како датум на секоја од нив датумот на првобитната пријава, и ако има основ, повластицата на правото на првенство.

2) Пријавителот исто така ќе може, по сопствена иницијатива да ја подели пријавата на патентот, задржувајќи како датум на секоја одвоена пријава датумот на првобитната пријава и, ако има основ повластицата на правото на првенство. Секоја земја на Унијата ќе може да ги определи условите од кои може да се одобри оваа поделба.

S-1) Правото на првенство не може да се одбие затоа што некои елементи на пронајдокот, за кои е бара право на првенство не се наоѓаат во барањата формулирани во пријавата, во земјата на потеклото, ако од сите составни делови на пријавата овие елементи можат на јасен начин да се откријат.

I -1) Со пријавите на пронајдувачките свидетелства поднесени во земјата во која пријавителите имаат право, по свој избор да бараат било патент, било пронајдувачко свидетелство, ќе се стекнува правото на првенство установено со овој член под истите услови како со пријавите на патенти.

2) Во земјата во која пријавителите имаат право, по свој избор, да бараат било патент било пронајдувачко свидетелство, пријавителот на пронајдувачкото свидетелство ќе ужива, според одредбите од овој член што се применуваат врз пријавите на патенти, право на првенство засновано со поднесување на пријавата на патент, модел за искористување или пронајдувачко свидетелство.

Член 4 bis

1) Патентите барани од припадник на Унијата во разни земји на Унијата се независни од патентите добиени за ист пронајдок во други земји, што и припаѓаат или не и припаѓаат на Унијата.

2) Оваа одредба треба да се разбере во потполна смисла, т.е. така што патентите барани во рокот на правото на првенство да се независни, како во поглед на причините за поништување и губење на важноста, така и во поглед на нормалното траење.

3) Таа се применува по сите постојни патенти во моментот на нејзиното влегување во сила.

4) Истото тоа важи во случај на пристапување на нови земји за постојните патенти на двете страни во времето на тоа пристапување.

5) Патентите добиени со повластица на правото на првенство ќе уживаат во различни земји на Унијата, траење еднакво на траењето што би го уживале да биле побарани или издадени без повластида на правото на првенство.

Член 4 ter

Пронајдувачот има право како таков да биде означен во патентот.

Член 4 quater

Издавање патент не ќе може да се одбие и патентот не ќе може да се поништи затоа што продажбата на производ заштитен со патент или добиен со заштитна постапка е подложена на забрани или ограничувања што произлегуваат од националното законодавство.

Член 5

A-1) Увезувањето на предмети изработени во една или друга земја на Унијата, од страна на сопственик на патент, во земјата во која патентот е издаден, не повлекува губење на правото.

2) Секоја од земјите на Унијата има можност да прибегне кон потребните законски мерки со која се предвидува давање присилни лиценци, за да се попречат злоупотребите што би можеле да настанат со употребата на исклучиво право дадено со патент, на пример со неискористување.

3) Одземање на патент не ќе може да се предвиди освен во

случај кога давањето на присилни лиценци не би било dostatно да се попречат овие злоупотреби. Никакво барање за одземање или за отповикување на патент не може да се поднесе пред истекот на две години, сметајќи од давањето на првата присилна лиценца.

4) Давањето на присилна лиценца не може да се бара поради неискористување или недоволно искористување пред истекот на рокот на четири години сметајќи од поднесувањето на пријавата на патентот, или од три години сметајќи од издавањето на патентот, со тоа да треба да се примени оној рок што истекува подоцна; таа ќе се одбие ако носителот на патентот своето неискористување го оправда со законски причини. Таквата присилна лиценца нема да биде исклучива и не ќе може да се пренесе врз друг дури ниту во вид на подлиценца, освен со дел од претпријатие или трговски фонд (*fond d komers*) во кој се користи оваа лиценца.

5) Одредбите што претходат ќе се применуваат под услов на неопходни измени, врз моделите за искористување.

Б-1) Заштитата на индустриски мостри и модели не може да биде погодена со никаков престанок, било поради искористување, било поради увоз на предмети што се исти како и заштитените предмети.

В-1) Ако во некоја земја употребата на регистриран жиг е задолжителна, регистрирањето може да биде поништено само, по еден правичен рок и ако заинтересираниот не ги оправда причините за својата неработа.

2) Употребата на фабрички или трговски жиг од страна на сопственик, во изглед кој според елементите што не го менуваат дисктинктивниот карактер на жигот се разликува од изгледот во кој бил тој регистриран во, една од земјите на Унијата, не ќе има за последица поништување на неговото регистрирање, ниту ќе се намали заштитата што му е одобрена на жигот.

3) Истовремена употреба на ист жиг на истовидни или слични производи, од страна на индустриски или трговски претпријатија што се сметаат како сопственици на жигот според одредбите од националното законодавство на земјата во која се бара заштита, нема да го попречи регистрирањето ниту на било кој начин ќе се намали заштитата одобрена за таков вид во која и да е земја на Унијата, само ако таква употреба не ќе го има тоа дејство да ја доведува јавноста во заблуда, иако не му е противна на јавниот интерес.

Г - За признавање на правото нема да се бара никаков знак ниту забелешка на патент, модел за искористување, регистрација на фабрички или трговски жиг или пријава на индустриска мостра или модел.

Член 5 bis

1) Еден дополнителен рок, кој треба да биде најмалку од шест месеци, ќе се даде за плаќање на таксите предвидени за одржување на правото на индустриска сопственост, при доплата на дополнителна такса, ако националното законодавство бара таква такса.

2) Земјите на Унијата може да предвидат враќање на патенти што

престанале да важат поради неплаќање на такси.

Член 5 ter

Во секоја од земјите на Унијата нема да се смета дека ги повредува правата на носителот на патент:

1) употребата на средства, што со предмет на негов патент на бродови од други земји на Унијата во трупот на бродот, во машините, опремата, апаратите и другите прибори, кога тие бродови би навлегле привремено или случајно во водите на дотичната земја, под услов тие средства да бидат тука употребени исклучиво за употребите на бродот;

2) употребата на средства, што сочинуваат предмет на патентот, во конструкции или во функционирањето на направите за движење низ воздух или по земја од други земји на Унијата, или со приборите од овие апарати, кога овие би навлегле припремено или случајно во оваа земја.

Член 5 quater

Кога некој производ ќе се увезе во земјата на Унијата по која постои патент со кој се штити постапката за производство на овој производ, спрема овој производ носителот на патентот ќе ги има сите права што, врз основа на заштитената постапка, ги обезбедува законодавството на земјата на увозот во однос на производите изработени по самата таа земја.

Член 5 quinquies

Индустриските мостри и модели ќе бидат заштитени во сите земји на Унијата.

Член 6

1) Условите за пријавување и регистрирање на фабричките или трговските жигови ќе ги определи секоја земја со своето национално законодавство.

2) Меѓутоа, жигот што припадникот на една земја на Унијата ќе го пријави во било која земја на Унијата, не ќе може да се одбие или поништи само поради причината што не бил пријавен, регистриран или објавен во земјата на потеклото.

3) Жигот што е правилно регистриран во некоја земја на Унијата ќе се смета за независен од жиговите регистрирани во другите земји на Унијата, подразбирајќи ја тука и земјата на потеклото.

Член 6 bis

1) Земјите на Унијата се обврзуваат, било по званична должност, ако го дозволува тоа законодавството на земјата, било на барање од заинтересираниот, да одбијат или поништат регистрирање и забрани на употреба на фабрички или трговски жиг кој претставува репродукција,

поддржување или превод, така извршен да може да создаде смут со некој жиг што надлежната власт на земјата на регистрирањето или употребата би сметала дека во таа земја несомнено е познат како жиг на лице што ужива право да се користи со оваа конвенција и да се употребува во истовидни или слични производи. На ист начин ќе се постапи и ако битниот дел од жигот претставува репродукција на еден таков жиг кој несомнено е познат или поддржување што може да создаде смут со овој жиг.

2) Еден најкраток рок, од пет години, сметајќи од денот на регистрирањето, треба да се даде за барање на бришењето на таков жиг. Земјите на Унијата можат да предвидат еден рок во кој забрана на употребата мора да се бара.

3) Нема да се определува рок за барање бришење или забрана на употреба на жигови регистрирани или употребувани злонамерно.

Член 6 ter

1)а) Земјите на Унијата се согласни во недостаток на дозвола од надлежните власти, да одбијат или да поништат регистрирање и да забранат, со пригодни средства употреба на било кој вид на фабрички или трговски жигови, било како составни делови на овие жигови, грбови, знамиња и други државни амблеми на земјите на Унијата, званични знакови и пунцеви за контрола и гаранција, што ги усвоиле тие, како и секое поддржување во хералдички поглед.

б) Одредбите од горната точка а) се применуваат исто така врз грбовите, знамињата и другите амблеми, кратенки или називи на меѓународни меѓудржавни организации чии членови се една или повеќе земји на Унијата, изземајќи ги грбовите, знамињата и другите амблеми, кратенките или називите што веќе биле предмет на важечки меѓународни спогодби наменети за обезбедување на нивната заштита.

в) Ниедна земја на Унијата нема да биде задолжена одредбите наведени под горната точка б) да ги примени на штета на носителите на правата стекнати добронамерно, пред влегувањето во сила на оваа конвенција во таа земја. Земјите на Унијата не се должни да ги применат овие одредби кога употребата или регистрирањето од горната точка а) не е од таква природа јавноста да ја наведе на мисли дека постои некоја врска помеѓу организацијата во прашање и грбовите, знамињата, амблемите, кратенките или називите, или пак кога не е веројатно дека оваа употреба или ова регистрирање е такво да може да ја доведе јавноста во заблуда за постоењето на некоја врска помеѓу корисникот и организацијата.

2) Забраната на значните знакови и пунцеви за контрола или гаранција ќе се применува само во случаите каде жиговите, што би ги содржале, би биле наменети да бидат употребувани врз стоки од ист вид или слични видови.

3)а) За примена на овие одредби земјите на Унијата се согласуваат да си достават една на друга, преку Меѓународното биро, список на државните амблеми, званичните знакови и пунцеви за контрола и гаранција, што тие сакаат или ќе сакаат да ги стават, неограничено или во извесни граници, под заштита на овој член, како и секоја наредна измена извршена во овој список. Секоја земја на Унијата

ќе ги стави на време на располагање на јавноста доставените листи.

Ова соопштение, меѓутоа, не е задолжително кога се во прашање државните знамиња.

б) Одредбите од точка б) на ставот 1 на овој член се применуваат само врз грбовите, знамињата и другите амблеми, кратенки или називи на меѓународни меѓудржавни организации, што овие организации им ги соопштиле на земјите на Унијата преку Меѓународното биро.

4) Секоја земја на Унијата ќе може, по рок од дванаесет месеци од примањето на нотификацијата, да и достави на заинтересираната земја или на меѓународната меѓудржавна организација, преку Меѓународното биро, свои евентуални забелешки.

5) За државните знамиња мерките предвидени во горниот став 1 ќе се применат само врз жиговите регистрирани по 6 ноември 1975 година.

6) Што се однесува до другите државни амблеми, освен знамињата, званичните знакови и пунцевите на земјите на Унијата и грбовите, знамињата и другите амблеми, кратенки или називите на меѓународни меѓудржавни организации, овие одредби ќе бидат применети само врз жиговите регистрирани за време повеќе од два месеца по приемот на соопштението предвидено по горниот став 3.

7) Во случај на зла намера, земјите ќе имаат можност да ги избришат дури и жиговите регистрирани пред 6 ноември 1925 година доколку содржат амблеми, знаци и пунцеви.

8) Државјаните на секоја држава што биле овластени да употребуваат државни амблеми; знаци и пунцеви на својата земја; ќе можат да ги употребуваат дури и ако имаат слично со оние од некоја друга земја.

9) Земјите на Унијата се обврзуваат да ја забранат во трговијата недозволената употреба на државни грбови од други земји на Унијата, кога оваа употреба би била од таква природа да доведува во заблуда за потеклото на производот.

10) Претходните одредби не ги попречуваат земјите да одбијат или да стават вон примена, со примена на точката 3 оддел Б на членот 6 *quinquis*, жиговите што содржат, без дозволување, грбови, знамиња и други државни амблеми или званични знаци и пунцеви усвоени од една земја на Унијата, како и дистинктивни знаци на меѓународни меѓудржавни организации наведени во горниот став 1.

Член 6 quater

1) Кога, согласно законодавството на некоја земја на Унијата, пренесувањето на жиг е полноправно само ако се изврши само истовремено и пренесување на претпријатие или трговски фонд (*fond de commerce*) на кој му припаѓа жигот, достатно е, за да се признае неговата важност, делот од претпријатието или трговскиот фонд што се наоѓа во таа земја да биде пренесен врз цесионарот со исклучиво право во него да изработува или продава производи врз кои се става пренесениот жиг.

2) Оваа одредба не ги обврзува земјите на Унијата да го сметаат за важечко она пренесување на секој жиг чија употреба од страна на цесионарот би била во сушност таква да ја доведува во заблуда јавноста,

особено во поглед на потеклото, видот или битните квалитети на производите врз кои се става жигот.

Член 6 *quinques*

А-1) Секој фабрички или трговски жиг правилно регистриран во земјата на потеклото ќе може да се пријави и да се заштити онаков каков што е во другите земји на Унијата под условите наведени во овој член. Пред да пристапат кон конечно регистрирање, овие земји ќе можат да бараат поднесување на уверенија за регистрирање во земјата на потеклото, издадени од надлежните власти. Никаква потврда нема да се бара за такво уверение.

2) Ќе се смета како земја на потеклото онаа земја на Унијата во која пријавителот има сериозно и фактично индустриско или трговско претпријатие, а ако нема такво претпријатие во Унијата, земјата на Унијата по која тој има свое живеалиште, а ако нема свое живеалиште во Унијата земјата на неговото државјанство по случај тој да е припадник на една од земјата на Унијата.

Б-1) Не ќе може да се одбие регистрација ниту поништување на фабрички или трговски жиг од овој член, освен во овие случаи:

1. кога се од таква природа да можат да им штетат на стечените права од трети лица во земјата по која се бара заштита;

2. кога се без никаква дистинктивна особина или исклучително составени од знаци или обележоци што би можеле да постигнат во трговијата да означат вид, квалитет, количина, намена, вредност, место на потеклото на производот или време на произведувањето, или што станале вообичаени во обичниот говор или по редовните и постојаните навики на трговијата од земјата каде е барана заштитата;

3. кога му се противи на моралот или на јавниот поредок, а особено кога можат тие да ја измамат јавноста. Утврдено е дека еден жиг нема да се смета за противен на јавниот поредок од единствена причина што не и одговара на некоја одредба на законодавството за жиговите, изземајќи го случајот кога и самата таа одредба се однесува до јавниот поредок.

При се ова ќе се има предвид примената на членот 10 bis.

В-1) За да се оцени дали жигот е погоден за заштита, ќе се земат предвид сите фактички околности, а особено траењето на употребата на жигот.

2) Не можат да бидат одбиени во другите земји на Унијата фабрички или трговски жигови од единствена причина што од жиговите, заштитени во земјата на потеклото се разликуваат само според елементите што не ја менуваат нивната дистинктивна особина и не ја навредуваат идентичноста на жиговите во онаа форма во која биле регистрирани во споменатата земја на потекло.

Г- Никој не ќе може да се користи со одредбите од овој член, ако жигот чија заштита се бара не е регистриран во земјата на потеклото.

Д- Меѓутоа, во ниеден случај обновувањето на регистрирањето на еден жиг по земјата на потеклото не ќе може да повлече по себе обврска да се обнови регистрирањето во другите земји на Унијата во кои тој жиг

бил регистриран.

Г- Повластицата на правото на првенство останува стекната за жиговите пријавени во рокот од членот 4, дури кога регистрирањето во земјата на потеклото би настапила дури по истекот на тој рок.

Член 6 sexies

Земјите на Унијата се обврзуваат да ги штитат услужните жигови. Тие не мораат да предвидат регистрирање на овие жигови.

Член 6 septies

1) Ако претставникот или застапникот на оној што е носител на право на жиг во една земја на Унијата бара, без областување од овој носител на правото, регистрирање на тој жиг на свое име по една или повеќе од овие земји, носителот на правото може да му се воспротиви на бараното регистрирање или да бара бришење на жигот, односно, ако законот на земјата го дозволува тоа, пренесување на ова регистрирање на свое име, доколку овој претставник или застапник не ги оправда своите постапки.

2) Носителот на правото на жиг ќе има право да и се воспротиви на употребата на својот жиг од страна на својот претставник или застапник, под условите од горниот став 1, ако не дал свое овластување за оваа употреба.

3) Националните законодавства можат да предвидат правичен рок во кој носителот на правото на жиг мора да ги побара своите права предвидени со овој член.

Член 7

Природата на производите врз кои се става фабрички или трговски жиг, во ниеден случај не може да се смета за регистрирање на жигот.

Член 7 bis

1) Земјите на Унијата се обврзуваат да регистрираат и да заштитат колективни жигови, што им припаѓаат на здруженијата чие постоење не му се противи на законот на земјата на потеклото па и тогаш ако тие здруженија немаат трговско или индустриско претпријатие.

2) Секоја земја ќе ги определи посебните услови под кои ќе се штити колективен жиг и таа може да ја одбие заштитата ако таков жиг му е противен на јавниот интерес.

3) Меѓутоа, заштитата на тие жигови не може да се откаже на ниедно здружение чие постоење не му се противи на законот од земјата на потеклото, поради тоа што тоа нема претпријатие во земјата во која

се бара заштита или за тоа не е установено согласно законодавството од таа земја.

Член 8

Трговско име ќе биде заштитено во сите земји на Унијата, без обврска со пријавување или регистрирање, било да сочинува тоа или не дел од некој фабрички или трговски жиг.

Член 9

1) Секој производ што носи бесправно еден фабрички или трговски жиг, или е едно трговско име, ќе биде секрестриран при увозот во оние земји на Унијата, во кои овој жиг или ова трговско име имаат право на трговска заштита.

2) Исто така, секрестрирање ќе се изврши во земјата во која бесправното пуштање на жигот или името е извршено или по земјата во која производот ќе биде увезен.

3) Секрестрирање ќе се врши на барање било од јавниот обвинител, било од некоја друга надлежна власт, било на една заинтересирана страна, физичко или правно лице, според внатрешното законодавство од секоја земја.

4) Властите не се должни да извршат секрестрирање во случај на транзит.

5) Ако законодавството на една земја не усвојува секрестрирање при увозот, секрестрирање ќе биде заменето со забрана на увозот или со секвестрирање во внатрешноста на земјата.

6) Ако законодавството на една земја не освојува ниту секвестрирање при увозот, ниту забрана на увозот, ниту секвестрирање во внатрешноста на земјата, а во очекување дека тоа законодавство согласно ќе се измени, овие мерки ќе бидат заменети со начините и средствата што ги обезбедува законот од дотичната земја во сличен случај за своите државјани.

Член 10

1) Одредбите од претходниот член ќе се применат во случај на непосредна или посредна употреба на некоја важна ознака што се однесува на потеклото на производ или идентитетот на производителот, фабрикантот или трговецот.

2) Ќе се смета во секој случај како заинтересирана страна, и тоа било физичко или правно лице, секој производител, фабрикант или трговец, што учествува во производството, фабриката или трговијата на тој производ, и кој е настанет, било во местото лажно означео како место на потеклото било околината во кое се наоѓа тоа место, било во лажно означена земја, било земја во која е употребена лажна ознака на потеклото.

Член 10 bis

1) Земјите на Унијата се обврзуваат да им обезбедат на припадниците на Унијата една фактична заштита против нелојална конкуренција.

2) Акт на нелојална конкуренција претставува секој акт на конкуренција кој и е противен на поштените обичаи во индустријата или трговијата.

3) Треба да се забрани особено:

1. било какви дела кои според својата природа можат да создадат забуна, со кое и да е средство, со претпријатија, производи или со индустриска односно трговска дејност на еден конкурент;

2. лажни забелешки при водењето на трговијата, од таква природа дискредитираат претпријатие, производи или индустриска односно трговска дејност на еден конкурент;

3. ознаки или наводи чија употреба во трговијата може да ја доведе јавноста во заблуда за потеклото, начинот на производството, особините, погодностите за употреба или количините на стоките.

Член 10 ter

1) Земјите на Унијата се обврзуваат на припадниците од другите земји Унијата да им обезбедат соодветни законски средства за успешно отстранување на сите акти за кои се зборува, во член 9, 10 и 10 bis.

2) Освен тоа, тие се обврзуваат да предвидат мерки што би им овозможиле на синдикатите и здруженијата што ги претставуваат заинтересираните индустријалци, производители или трговци, и чие постоење не им е противно на законите од нивната земја, да поведат спор кај судот или кај надлежните административни власти, со цел за отстранување на делата предвидени со член 9, 10 и 10 bis во границите во кои законот од земјата каде е барана заштита им го дозволува тоа на синдикатите и здруженијата од таа земја.

Член 11

1) Земјите на Унијата ќе им даваат, според своето внатрешно законодавство, привремена заштита на пронајдоците погодни за патентирање на моделите за искористување на индустриските мостри и модели, како и на фабричките и трговските жигови за производите што ќе се прикажуваат на меѓународни изложби, званични или званично признаени, организирани на територијата на една од нив.

2) Оваа привремена заштита нема да ги продолжи роковите од членот 4. Ако подоцна се повикува на правото на првенство, администрацијата на секоја земја ќе може да смета дека рокот тече од датумот на внесувањето на производот на изложба.

3) Секоја земја ќе може да бара, како доказ за истовидноста на

изложениот предмет и датумот на внесувањето, уверенија што ќе ги смета за потребни.

Член 12

1) Секоја земја на Унијата се обврзува да установи посебна управа за индустриска сопственост и централа за известување на јавноста за патентите, моделите за искористување, индустриските мостри или модели и фабричките или трговските жигови.

2) Оваа управа ќе издава еден званичен периодичен весник. Таа ќе ги објавува редовно:

а) имињата на носителите на одобрените патенти, со кратко означување на заштитните пронајдоци;

б) репродукции на регистрираните жигови.

Член 13

1. а) Унијата има собрание составено од земјите на Унијата врзани со членовите 13 до 17.

б) Владата на секоја земја ја претставува еден претставник, на кој можат да му помагаат заменици, советници и стручњаци;

в) Трошоците на секое претставништво ги поднесува владата што го именува.

2. а) Собранието:

I) расправа по сите прашања што се однесуваат до одржувањето и развојот на Унијата, како и примената на оваа конвенција;

II) му дава на Меѓународното биро за интелектуална сопственост (во натамошниот текст: Меѓународно биро) предвидено во Конвенцијата за основање Светска организација за интелектуална сопственост (во натамошниот текст: Организација) упатства за подготвување на конвенциите за ревизија, водејќи грижливо сметка за забелешките од земјите на Унијата што не се врзани со членовите 13 до 17;

III) ги испитува и ги одобрува извештаите и дејностите на генералниот директор на Организацијата што се однесуваат на Унијата и му ги дава сите полезни упатства по прашањата од надлежноста на Унијата;

IV) ги избира членовите на Извршниот одбор на Собранието;

V) ги испитува и ги одобрува извештаите и работите на својот Извршен одбор и му дава упатства;

VI) донесува програма, го усвојува тригодишниот буџет на Унијата ги одобрува нејзините завршни сметки;

VII) формира одбори на стручњаци и работни групи што ги смета за полезни заради остварување на задачите на Унијата;

VIII) одлучува кои земји што не се членки на Унијата и кои меѓувладини и меѓународни невладини организации можат да присуствуваат на нејзините состаноци во својство на набљудувач;

IX) одлучува кои земји што не се членки на Унијата и кои

меѓувладини и меѓународни невладини организации можат да присуствуваат на нејзините состаноци во својство на набљудувач;

X) ги усвојува измените на членовите 13 до 17;

XI) презема се друго што е погодно за постигање на задачите на Унијата;

XII) ги врши сите други работи што произлегуваат од оваа Конвенција;

XIII) ги извршува, под услов да ги прифаќа, правата што и се доверени со Конвенцијата за основање на Организацијата;

б) по прашањата за кои се заинтересирани подеднакво и другите унии што ги управува Органнзацијата, Собранието одлучува откако ќе го запознае мислењето од Координациониот одбор на Органнзацијата.

3. а) Освен во случајот под ставот б), еден претставник може да претставува само една земја.

б) Земјите на Унијата што со посебна спогодба формирале заедничка управа, која за секоја од нив има одбележок на посебна национална служба за индустриска сопственост од членот 12, може по текот на расправањето збирно да претставува само една од нив.

4. а) Секоја земја членка на Собранието располага со еден глас.

б) Кворум сочинува една половина од земјите членки на Собранието.

в) И покрај одредбите на подстапот б) ако, по текот на одделно заседание, бројот на претставените земји биде помал од една половина но еднаков или поголем од третина на членовите на Собранието, ова ќе може да донесува одлуки; меѓутоа, одлуките на Собранието освен оние што се однесуваат до постапката, ќе станат извршни дури тогаш кога ќе се исполнат долу наведените услови. Меѓународното биро им ги соопштува овие одлуки, на земјите членки на Собранието што не биле претставени, повикувајќи ги, да се изјаснат писмено, во рок од три месеци од денот на ова соопштение дали даваат свој глас или се воздржуваат. Ако по истекот на овој рок бројот на земјите што на тој начин дале свој глас или се воздржале биде најмалку еднаков на бројот на земјите што не достасувале за да се постигне кворум во текот на состанокот, овие одлуки ќе станат извршни под услов истовремено да е постигнато потребно мнозинство.

г) Со исклучок предвиден со одредбите од членот 17 став 2, одлуките на Собранието се, донесуваат со мнозинство од две третини на дадените гласови.

д) Воздржување не се смета како глас.

5. а) Освен во случајот од подставот б), еден претставник може да гласа само во името на својата земја.

б) Земјите на Унијата од ставот 3 под б) ќе настојуваат, по правило, на состаноците од Собранието да ги претставуваат нивните сопствени претставиштва. Меѓутоа, ако; поради исклучителни причини, една од тие земји не може да ја претставува нејзиното сопствено претставништво, таа може да го овласти претставништвото од некоја друга од овие земји да може да гласа во нејзино име, со тоа што едно претставништво врз основа на овластување може да гласа само за една земја. Секое овластување за таа цел мора да биде во актот потпишан од шефот на државата или надлежниот министер.

6. Земјите на Унијата што не се членки на Собранието присуствуваат на неговите состаноци во својство на набљудувач.

7.а) Собранието се состанува на редовно заседание еднаш во три години, на покана од генералниот директор и освен во исклучителни случаи, во исто време и на исто место како Генералното собрание на Организацијата.

б) Собранието се состанува на вонредно заседание на покана од генералниот директор, а на барања од Извршниот одбор или на барање од една четвртина на земјите членки на Собранието.

8. Собранието усвојува свој деловник.

Член 14

1. Собранието има Извршен одбор.

2. а) Извршниот одбор е формиран од земјите што ќе ги одбере Собранието помеѓу своите членки. Освен тоа, земјата на чија територија е седиштето на Организацијата располага, *ex officio*- *oficio*, со едно седиште во Одборот, освен во случајот предвиден во членот 16 став 7 под б).

б) Владата на секоја земја членка на Извршниот одбор ја претставува еден претставник, на кој можат да му помагаат заменици, советници и стручњаци.

в) Трошоците за секое претставиштво ги поднесува владата што го именувала.

3. Бројот на земјите членки на Извршниот одбор е рамен на една четвртина од бројот на земјите членки на Собранието. При пресметувањето на седиштата што треба да се определат, остатокот по делбата со четири не се зема предвид.

4. При избирањето на членовите на Извршниот одбор, Собранието води сметка за правилната географска распределба и неопходноста сите земји членки на посебни аранжмани установени во врска со Унијата да бидат помеѓу земјите што го формираат Извршниот одбор.

5.а) Членовите на Извршниот одбор ги вршат своите должности од отварањето на состанокот на Собранието на кој се избран до крајот на наредното редовно заседание на Собранието.

б) Членовите на Извршниот одбор можат повторно да се избираат, но најмногу две третини помеѓу нив.

в) Собранието ги пропишува начините на изборот и на евентуалниот повторен избор на членовите на Извршниот одбор.

6.а) Извршниот одбор:

I) подготвува нацрт на дневниот ред на Собранието;

II) му поднесува на Собранието предлози во врска со нацртите на програмите и тригодишниот буџет на Унијата што ги подготвил генералниот директор;

III) се изјаснува, во границите на тригодишната програма и буџетот, за годишните програми и за буџетите што ги подготвува генералниот директор;

IV) му поднесува на Собранието, со соодветни забелешки, повремени извештаи од генералниот директор и годишни извештаи за

прегледот на сметките;

V) ги презема сите полезни мерки генералниот директор да ја изврши програмата на Унијата согласно одлуките од Собранието и водејќи сметка за околностите настанати помеѓу два редовни состанока на ова Собрание;

VI) ги врши сите други должности што му се доделени во рамките на оваа конвенција.

б) по прашањата за кои се подеднакво заинтересирани и други униии што ги управува Организацијата, Извршниот одбор одлучува откако ќе се запознае со мислењето од Координациониот одбор на Организацијата.

7.а) Извршниот одбор се состанува на редовно заседание еднаш годишно, на покана од генералниот директор, по можност во исто време и на исто место како Координациониот одбор на Организацијата.

б) Извршниот одбор се состанува на вонредно заседание на покана од генералниот директор, било по негова иницијатива, било на барање од својот претседател, или една четвртина од своите членови.

8.а) Секоја земја членка на Извршниот одбор располага со еден глас.

б) Кворум сочинува една половина од земјите членки на Извршниот одбор.

в) Одлуките се донесуваат со просто мнозинство од дадените гласови.

г) Воздржување не се смета како глас.

д) Еден претставник може да претставува само една земја и може да гласа само во нејзино име.

9. Земјите на Унијата што не се членки на Извршниот одбор, присуствуваат на неговите состаноци во својство на набљудувач.

10. Извршниот комитет го усвојува својот деловник.

Член 15

1.а) Управните работи на Унијата ги врши Меѓународното биро, што го наследува Бирото на Унијата обединето со Бирото на Унијата основано со Меѓународната конвенција за заштита на книжевни и уметнички дела.

б) Меѓународното биро особено врши работа на секретаријат на разни органи на Унијата.

в) Генералниот директор па Организацијата е највисок функционер на Унијата и ја претставува.

2. Меѓународното биро ги собира и ги објавува известувањата за заштита на индустриска сопственост. Секоја земја на Унијата му го соопштува на Меѓународното биро, што е можно порано, текстот од секој нов закон како и сите званични текстови што се однесуваат до заштитата на индустриска сопственост. Таа исто така го снабдува Меѓународното биро со сите изданија на своите служби надлежни за областа на индустриската сопственост што е во непосредна врска со заштитата на индустриска сопственост, а за кои Меѓународното биро смета дека се важни за неговата работа.

3. Меѓународното биро објавува месечно списание.
4. На секоја земја на Унијата на Меѓународното биро и дава, на нејзино барање, известувања за прашањата во врска со заштитата на индустриска сопственост.
5. Меѓународното биро се занимава со проучување и дава услуги наменети за олеснување на заштитата на индустриска сопственост.
6. Генералниот директор и лицата што ќе ги определи тој учествуваат, без право на глас, на сите заседанија на Собранието, Извршниот одбор и секој друг одбор на стручњаци или работна група. Генералниот директор или едно лице што ќе го определи тој по службена должност е секретар на овие органи.
- 7.а) Според упатствата од Собранието, а во соработка со Извршниот одбор, Меѓународното биро ги подготвува конференциите за ревизија на одредбите од Конвенцијата, освен членовите 13 до 17.
- б) За подготвување на конференцијата за ревизија Меѓународното биро може да се советува со меѓувладините и меѓународните невладини организации.
- в) Генералниот директор и лицата што ќе ги определи тој учествуваат, без право на глас, по расправањата на овие конференции.
8. Меѓународното биро ги врши сите други должностни што му се доделени.

Член 16

- 1.а) Унијата има свој буџет.
- б) Буџетот на Унијата опфаќа сопствени приходи и издатоци на Унијата, нејзин придонес за буџетот на заедничките издатоци на Унијата, како и, во случај на потреба, износ ставен на располагање на буџетот на Конференцијата на Организацијата.
- в) Како заеднички издатоци на Унијата се сметаат издатоците што не и припаѓаат исклучиво на Унијата, туку исто така на една или повеќе други униии што ги управува Организацијата. Учеството на Унијата во овие заеднички издатоци е сразмерно на полезноста што овие издатоци претставуваат за неа.
2. При донесувањето на буџетот на Унијата се води сметка за потребите на соработката со буџетите од другите униии што ги управува организацијата.
3. Буџетот на Унијата се финансира од следните извори:
 - I) Придонес на земјите на Унијата;
 - II) Такси и износи што се долгуваат за услугите што ги дава Меѓународното биро од името на Унијата;
 - III) Приходи од продажба на изданија на Меѓународното биро што се однесуваат на Унијата и права што потекнуваат од овие изданија;
 - IV) Подароци, завештанија и субвенции;
 - V) Закупнини, камати и разни други приходи.
4. а) За да се определи делот на придонесот за буџетот за секоја земја на Унијата, таа се распоредува во една класа и ги плаќа своите годишни придонеси врз основа на извесен број единици утврдени како

што следува:

Класа I -.....	25
Класа II -.....	20
Класа III-.....	15
Класа V-.....	10
Класа V-.....	5
Класа VI-.....	3
Класа VII -.....	1

б) Доколку не го сторила тоа порано, во моментот на депонирањето на својот инструмент за ратификација или пристап секоја земја ја означува класата во која сака да бице распоредена. Таа може да ја измени класата. Ако одбере пониска класа земјата треба тоа да му го соопшти на Собранието на едно од неговите редовни заседанија. Ваквата промена влегува во сила со почетокот на годината што му следува на ова заседание.

в) Годишниот придонес на секоја земја се состои од износ кој по однос на вкупниот збир на годишните придонеси од сите земји за буџетот на Унијата, му е еднаков на односот на бројот на единиците од класата во која е распоредена таа според вкупниот број на единците од сите земји.

г) Придонесите се подмируваат на денот на 1 јануари секоја година..

д) Земјата што е во задоцнување со плаќањето на своите придонеси не може да ужива свое право на глас во ниеден орган на Унијата во кој е членка, доколку износот на нејзиниот заостаток е еднаков или поголем од придонесот што го долгува за две цели изминати години. Меѓутоа, таа земја може да биде овластена да го задржи уживањето на своето право на глас во рамките на тој орган толку долго додека овој орган смета дека задоцнувањето произлегло од исклучителни и неодбежни околности.

ѓ) Доколку буџетот не би бил усвоен пред почетокот на новата буџетска година, ќе се продолжи буџетот од претходната година, на начините предвидени во финансискиот правилник.

5. Висината на таксите и износите што се долгуваат за услугите што ги дава Меѓународното биро во името на Унијата, ги определува генералниот директор кој за тоа му поднесува извештај на Собранието на Извршниот одбор.

6.а) Унијата располага со обртен фонд кој се формира од единствена уплата на секоја земја на Унијата, ако фондот стане недостатен, Собранието одлучува за неговото зголемување.

б) Износот на почетната уплата на секоја земја во наведениот фонд или нејзиното зголемување е сразмерно придонесот на таа земја за годината во текот на која се основа фондот или се одлучува за зголемување.

в) Собранието го пропишува односот и начините на уплатите на предлог од генералниот директор, а на примениот извештај од координациониот одбор на Организацијата.

7.а) Во спогодбата за седиштето, склучена со земјата на чија територија Организацијата има свое седиште, се предвидува оваа земја да дава аванси доколку обртниот фонд би бил недостатен. Износот на

овие аванси и условите подкои се одобруваат се предлог, во секој посебен случај, на одвоени спогодби помеѓу земјата во прашање и Организацијата. Се додека е должна да одобрува аванси, оваа земја располага со едно седиште *ex officio* во Извршниот одбор.

б) Земјата од подставот а) и Организацијата имаат, секоја за себе, право да ја откажат обврската за одобрување аванси, по пат на писмено соопштение. Отказот влегува во сила три години по крајот на годината во која бил соопштен.

8. Заверување на сметките вршат, на начините предвидени со финаисискиот правилник, една или повеќе земји на Унијата, или надворешни контролори кои, со нивна согласност, ги именува Собранието.

Член 17

1) Предлози за измена на членовите 13, 14, 15 и 16 и на овој член може да поднесе секоја земја членка на Собранието. Извршниот одбор или генералниот директор. Овој последниот им ги соопштува овие предлози на земјите членки на Собранието најмалку шест месеци пред да му бидат тие поднесени на испитување на Собранието.

2) Секоја измена на членовите од ставот 1 ја усвојува Собранието. За усвојување е потребно мнозинство од тричетвртини од дадените гласови; меѓутоа, за секоја измена на членот 13 и овој став е потребно мнозинство од четири петтини на дадените гласови.

3) Секоја измена на членовите од ставот 1 влегува во сила еден месец од денот кога генералниот директор ќе прими од три четвртини од земјите што биле членки на Собранието во моментот кога е усвоена измената, писмени соопштенија за прифаќање, сторени во согласност со нивните соодветни уставни прописи. Секоја така усвоена измена на овие членови ги обврзува сите земји што се членки на Собранието во моментот кога измената влегува во сила или што ќе стане членка подоцна; меѓутоа, секоја измена со која се зголемуваат финансиските обврски на земјите на Унијата ги обврзува само оние меѓу нив што го соопштиле своето прифаќање на оваа измена.

Член 18

1) Оваа конвенција ќе биде подложена на ревизии заради внесување подобрување од таква природа што ќе го усовршуваат системот на Унијата.

2) Заради тоа ќе се одржуваат конференции, едноподруго, во една од земјите на Унијата помеѓу претставниците од овие земји.

3) За измени на членовите 13 до 17 важат одредбите од членот 17.

Член 19

Се подразбира дека земјите на Унијата задржуваат за себе право

да склучуваат посебно, помеѓу себе, посебни спогодби за заштита на индустриската сопственост, доколку тие спогодби не би им биле противни на одредбите на оваа конвенција.

Член 20

1.а) Секоја земја на Унијата што го потпишала овој акт може да го ратификува, а ако не го потпишала може да пристапи кон него. Инструментите за ратификација и пристап се депонираат кај генералниот директор.

б) Секоја земја на Унијата може да изјави во својот инструмент за ратификација или пристап, дека нејзината ратификација или пристап не се применуваат врз:

I) членовите 1 до 12 или

II) членовите 13 до 17.

в) Секоја земја на Унијата што, согласно подставот б) из земе од дејство на својата ратификација или својот пристап една од две групи членови од тој подстав може во секој подоцнежен момент, да изјави дека го проширува дејството на својата ратификација или својот пристап на оваа група членови. Ваквата изјава се депонира кај генералниот директор.

2.а) Во однос на десет први земји на Унијата што ги депонирале своите инструменти за ратификација или пристап без декларација што ја дозволува ставот 1 под б)I), членовите 1 до 12 влегуваат во сила три месеци по депонирањето на десеттиот од овие инструменти за ратификација или пристап.

б) Во однос на десет први земји на Унијата што ги депонирале своите инструменти за ратификација или пристап без декларација што ја дозволува ставот 1 под б)II), членовите 13 до 17 влегуваат во сила три месеци по депонирањето на десеттиот од овие инструменти за ратификација или пристап.

в) Под резерва на почетното влегување во сила, согласно одредбите од подставот а) и б), секоја од две групи членови од ставот 1 под б) I) и II) а под резерва на одредбите од ставот 1 под б), членовите 1 до 17 влегуваат во сила во однос на секоја земја на Унијата, освен оние од подставот а) и б), што го депонира инструментот за ратификација или пристап, како и во однос на секоја земја на Унијата што депонира изјава применувајќи го ставот 1 под в), три месеци по датумот на соопштението, од страна на генералниот директор, за таквото депонирање, освен доколку во самиот инструмент или во депонираната изјава не е означен некој подоцнежен датум. Во овој последниов случај, овој акт влегува во сила во однос на оваа земја на денот означен така.

3. Во однос на секоја земја на Унијата што депонира инструмент за ратификација или пристап, членовите 18 до 30 влегуваат во сила на првиот ден кога една, било која, од групите членовите од ставот 1 точка б) ќе влезе во сила во однос на таа земја согласно ставот 2 точка а), б) или в).

Член 21

1. Секоја земја вон Унијата може да пристапи кон овој акт и да

стане така членка на Унијата. Инструментите за пристап се депонираат кај генералниот директор.

2.а) Во однос на секоја земја вон земјата што го депонирала својот инструмент за пристап еден месец или повеќе пред денот на влегувањето во сила на одредбите од овој акт, тој влегува во сила на денот кога одредбите по првпат влегле во сила со примена на членот 20 став 2) под а) или б), освен ако во инструментот за пристап не е означен некој подоцнежен датум, меѓутоа:

I) ако членовите 1 до 12 до тој ден не влегле во сила, оваа земја ќе биде врзана, во текот на преодниот период пред влегувањето во сила на оваа одредба наместо со нив, со одредбите од членовите 11 до 12 на Лисабонскиот акт;

II) ако членовите 13 до 17 до тој ден не влегле во сила оваа земја ќе биде врзана, во текот на преодниот период пред влегувањето во сила на овие одредби, наместо нив, со членовите 13 и 14 став 3, 4 и 5 од Лисабонскиот акт.

Ако некоја земја означи некој подоцнежен датум по својот инструмент за пристап, овој акт влегува во сила во однос на таа земја на така означениот ден.

б) Во однос на секоја земја вон Унијата што го депонирала својот инструмент за пристап по влегувањето во сила на само една група одредби од овој акт, или на денот што му претходи за помалку од еден месец, овој акт влегува во сила, под условите предвидени по точката а), три месеци по денот, кога нејзиното пристапување го соопштил генералниот директор, освен ако во инструментот за пристап не е означен некој подоцнежен ден. Во овој последниов случај овој акт влегува во сила во однос на таа земја на така означениот ден.

3. Во однос на секоја земја вон Унијата што го депонирала својот инструмент за пристап по денот на влегувањето во сила на овој акт во неговата потполност, или на помалку од еден месец пред тој ден, овој акт влегува во сила три месеци по денот кога нејзиното пристапување го соопштил генералниот директор, освен ако некој подоцнежен датум не е означен во инструментот за пристап. Во овој последниов случај овој акт влегува во сила во однос на таа земја на така означениот ден.

Член 22

Освен во случај на можни исклучоци предвидени во членот 20 став 1 точка б) и членот 28 став 2, ратификацијата или пристапот повлекува полноправно согласување со сите одредби и стекнување на сите предимства што ги пропишува овој акт.

Член 23

По влегување во сила на овој акт во неговата потполност, една земја не може да пристапи кон поранешните акти од оваа конвенција.

Член 24

1. Секоја земја може во својот инструмент за ратификација или пристап да изјави, или може писмено да му соопшти на генералниот директор било кога подоцна, дека оваа конвенција се применува врз сите или дел од териториите, наведени во изјавата или соопштението, за кои е одговорна таа во надворешните односи.

2. Секоја земја што дава такви изјави или сторила такво соопштение, може во секој момент да му соопшти на генералниот директор дека оваа конвенција престанува да се применува врз сите или дел од овие територии.

3.а) Секоја изјава сторена во смисла на ставот 1 влегува во сила истиот ден како ратификацијата или пристап во чиј инструмент е подредена таа, а секое соопштение во смисла на овој став влегува во сила три месеци по соопштување на генералниот директор.

б) Секое соопштение извршено во смисла на ставот 2) влегува во сила дванаесет месеци откако ќе го прими генералниот директор.

Член 25

1) Секоја земја договорничка на оваа конвенција се обврзува, во согласност со својот устав, да усвои потребни мерки за обезбедување на примената на оваа конвенција.

2) Се подразбира дека во моментот кога една земја ќе го депонира својот инструмент за ратификација или пристап, таа ќе биде во можност да ги применува одредбите од оваа конвенција во согласност со своето внатрешно законодавство.

Член 26

1) Оваа конвенција останува во сила неограничено време.

2) Секоја земја може да го откаже овој акт со соопштение упатено до генералниот директор. Ова откажување ги опфаќа, исто така, откажувањата на сите поранешни акти, а од влијание е само врз земјата што го дава, додека конвенцијата останува во сила и се применува во однос на другите земји на Унијата.

3) Отказот влегува во сила една година по денот кога генералниот директор го примил соопштението.

4) Со можноста за отказ предвиден со овој член неможе да се послужи земја пред истекот на рокот од пет години сметајќи од денот кога станала членка на Унијата.

Член 27

1. Овој акт ја заменува, во односите помеѓу земјите врз кои се применува, и во мерката во која се применува, Париската конвенција од 2 март 1883 година и следните ревизиони акти.

2.а) Во однос на земјите врз кои се применува акт, или не се применува во потполност, туку врз кој се применува Лисабонскиот акт од

31 октомври 1958 година, овој последниов останува во сила во целина, или доколку овој акт не го заменува во смисла на ставот 1.

б) Исто така, во однос на земјите врз кои не се применува ниту овој акт, ниту неговите делови, ниту Лисабонскиот акт, останува во сила Лондонскиот акт од 2 јуни 1934 годнна, во потполност, или доколку овој акт не го заменува во смисла на ставот 1.

в) Исто така, во однос на земјите врз кои не се применуваат ниту овој акт ниту неговите делови, ниту Лисабонскиот акт, ниту Лондонскиот акт, останува во сила Хашкиот акт од 6 ноември 1925 годнна во потполност, или доколку овој акт не го заменува во смисла на ставот 1.

3. Земјите во Унијата што ќе стапат договорнички на овој акт го применуваат спрема секоја земја на Унијата што не е договорничка на овој акт или која, иако договорничка, ја дала изјавата предвидена со членот 20 став 1 под б) 1). Овие земји ја прифаќаат земјата на Унијата по прашање да ги применува во своите односи со нив одредбите од најновиот акт во кој е договорничка.

Член 28

1) Секој спор помеѓу две или повеќе земји на Унијата кој се однесува до толкување или примена на оваа конвенција, а што не ќе биде решен со преговори, може една било која земја во прашање да го изнесе пред меѓународниот суд на правдата по пат на барање усогласено со Статутот на Судот, освен ако земјите во прашање не договорат некој друг начин на решавање. Земјата што го покренува спорот ќе го извести Меѓународното биро за спорот поднесен до Судот, тој за тоа ќе ги извести другите земји на Унијата.

2) Секоја земја може, во моментот на потпишувањето на овој акт или депонирањето на својот инструмент за ратификација или пристап, да изјави дека не се смета за врзана со одредбите од ставот 1. Што се однесува до било кој спор помеѓу таква земја и други земји на Унијата, нема да се применуваат одредбите од ставот 1.

3) Секоја земја што дала изјава во смисла на ставот 2 може, во секој момент, да ја повлече со соопштение упатено до генералниот директор.

Член 29

1.а) Овој акт е потпишан во еден единствен примерок на француски јазик и е депониран кај Владата на Шведска.

б) Генералниот директор, по советување со заинтересираните влади, се состави службени текстови на германски, англиски, шпански, италијански, португалски и руски јазик, а и на други јазици што ќе ги означат Собранието.

в) Во случај на спор за толкување разни текстови е полноважен е францускиот текст.

2. Овој акт останува отворен за потпишување во Стокхолм, до 13 јануари 1968 година.

3. Два преписа од потпишаниот текст на овој акт, заверени од Владата на Шведска, генералниот директор ќе достави до владите од

сите земји на Унијата а, на барање, и до владата на секоја друга земја.

4. Генералниот директор ќе го регистрира овој акт во секретаријатот на Организацијата на обединетите нации.

5. Генералниот директор им ги соопштува на владите од сите земји на Унијата потпишувањата, депонирањата на инструментите за ратификација или пристап и изјавите што ги содржат овие инструменти или се сторени во смисла на членот 20 став 1 точка в), влегувањето во сила на сите одредби на овој акт, соопштенијата за отказот и соопштенијата во смисла на членот 20.

Член 30

1) До стапувањето на должност на првиот генерален директор, се смета дека сите споменувања, по овој акт, Меѓународното биро на Организацијата или генералниот директор, се однесуваат до Бирото на Унијата односно неговиот директор.

2) Земјите на Унијата што не се врзани со членовите 13 до 17 можат во текот на пет години по влегувањето во сила на Конвенцијата за основање на Организацијата, да се користат, ако го сакаат тоа со правата предвидени со членовите 13 до 17 на овој акт како да се врзани со овие членови. Секоја земја што сака да се користи со овие права депонира за таа цел кај генералниот директор писмено соопштение, што влегува во сила на денот на неговиот прием. За овие земји се смета дека се членки на Собранието се до истекот на овој период.

3) Се дотогаш додека сите земји на Унијата не станат членки на Организацијата, Меѓународното биро на Организацијата работи како Биро на Унијата; а генералниот директор и како директор на ова Биро.

4) Кога сите земји на Унијата ќе станат, членки на Организацијата правата, обврските и имотот на бирото на Унијата преминуваат врз Меѓународното биро на Организацијата.